

ROK

REVUE
AKTUÁLNEJ
KULTÚRY

ROČNÍK XII
8 2007
CENA
3,35 Sk/Kč

VILIKOVSKÝ
RAKUS
MIHALKOVA
MALIS
LITVÁK
KÁNINSKY
KOPČA
KENDRA
BRENKUS

ISSN 1335-1702

9 771335 170003

Erik Markovič

Amor mortis

A našim vzájomným zdieľaním lôžka si túžime navyknuť
na spoločné spočinutie vo večnom objatí pochovaných

a ľahkým privieraním viečok, ktorým sa hore nad nami
všetky bodové svetlá nakrátko menia na svetelné kríže,

ako keby sme si chceli predstaviť, ako nám nad hlavami
pomaly zasunú veko hrobu, tak ako zo splnu až do novu,

keď zo svetla sveta k nám preniknú len rozochvené
plamienky hviezd, zo sviec zažatých na našu pamiatku

zosnulých, z lásky tých, takmer bez akéhokoľvek postre-
hnutelného pohybu už na večné veky navzájom sa milujúcich.

Noc nám dravo pohltila všetky rúcha, aby sme mali k sebe ešte
o čosi bližšie a navyše aj na znamenie, aby nám pripomenula, že

raz ťažká tma černozeeme nás tiež pomaly, ale nie zvodne
zoblečie, všetko živé zorve, postrháva a obnaží až na kosť.

Veď pamätáš sa, po celé tie dlhé roky sme sa na seba stále
viac a viac duchovne podobali, aby sme teraz konečne už aj

telesne od seba takmer na nerozoznanie bieli a kostnatí,
aby sme sa tak k sebe pripodobňovali po všetkých tých

našich milostných a krátkodobých prekríženiami tel, aby sa nám uvoľnené hnáty už raz navždy premiešali.

Ars poetica

Písať poéziu je absolútny závrat, je to milovanie metafyzického ženstva nad
nami,
duchovný prienik a výkrik do nej, do vysokých nebeských sfér. V tej
požehnanej
chvíli takmer nič naokolo nevnímam, uzatváram sa do seba a nad seba
otváram sa

nebesiam, som idealisticky odtrhnutý od sveta, aby som mohol neustále
stúpať,
kúpať sa v priezračnom azúre oblohy, nielen časťou, ale splna, celý ju
milujúci. V tom
milostiplnom okamihu naplnenia prorociev o prieniku splnenia zatmenia
do žiarivého

prstenca ovitého okolo čiernej luny naraz vidím vo všeobjímajúcom pohľade
v celosti a z nadhľadu všetko, v čom sme doposiaľ v stiesnení ulíc vnorení
žili a nad čím sme sa márne zobudení zo sna snažili premýšľať.

Najvyššia poézia je nielen závratom, ale aj pokorne a obradne skláňajúcim
sa obratom
v rajske krátkom nehybnom stave beztiaže, až po posvätení, po poklonení sa
najvyšším mocnostiam svetla, sa napriek dočasnému oslepeniu
nezadržateľne stáva
pomaly rozvidnievajúcim, všetko zrýchlene vidiacim strhujúco strmhlavým
návratom.